

Bernhard R e i n o - äälestused.

Bernhard Reino mälestuste järgi olevat peod toimunud nii päeval kui öhtul. Päeval toimusid igasugused osavusmängud oli loterii ja õnneloosimine ja õnneõngitsemine, viimane toimus nii, et rüüdega varjatud kabiinis istus mees-õngitseja ja lasi nõõriga konksu üle kabiini ääre. Seesolijad piilusid riide vahelt, kes on õngitseja ja pani siis asja konksu otsa. Nalja saadi sellest kui mõni rikas noorhärja tõmbas välja vana kalossi või mõni nipsakas preli kaltsudes beebi. Üks osavusemäng oli niisugune 5-6 m. pikkuse palgi küljes rippusid maiustusekotikesed. Kes soovis võis oma osavust ja jõudu proovida, tuli ronida mööda libedat palki üles ja näpsata kotikesi. Üksikutel oli see vaid jõukohane kui ronja poolelt teelt alla libises, oli jällegi nalja ja naeru palju.

Selle sajandi alguses tegutses Kalbus tugev näitering. Näitemängude juhiks ja lavastajaks oli kaua aega August K i v i m a a Mängiti maha pikad mitmevaatuslikud näitemängud. Põhimine oli see, et vaatajad saalis saaksid nalja ja naeru. Kui seltsielu käis täie hooga, siis sporditegevus oldi tagasihoidlikud. Sel ajal ei olnud veel spordiühinguid maal. Igas külas oli küll võrkpalliplats, kus noored õhtuti palli tagusid. Võrkpallis võisteldi ka naabervalla poistega. Kunagine Eesti poksimeister Artur K u k k käis rahvamajast- rahvamajja kohver näpu otsas ja õpetas poisse poksima. Tema töö sel ajal eriti Kehtnas vilja ei kandnud, kuid üks poksija P a u l J u u r u p jõudis siiski vabariigi tase-
mele. Koolis töötas õpilaste omal algatusel ja juhtimisel midagi kirjandusringi taolist., sellel oli oma nõukogu, kes siis mõningaid üritusi korraldas, õpetajad sinna vahele ei seganud. Ringil oli oma väike raamatukogu (30-40) raamatut. Neid laenutati lugemiseks. Ringi suuremaks ja tähtsamaks ülesandeks oli õpilaste oma ajakirja väljaandmine kord kuus. Ajakiri sisaldas õpilaste oma loomingulisi jutte, luuletusi, joonistusi ja mõistatusi. Tööde all olid varjunimed nagu Nugis, Okas, Sinilind jt. Ajakiri oli praeguse kirjabloki suurune ja koosnes mitmest lehest. Paljundamine toimus šapiregraafi abil, milline oli koolil olemas. Ajakirja trükiti mitu kümmend eksemplari, mida õpilastele mõne sendi eest müüdi. Saadud raha kasutati uue paberi ja tindi ostmiseks ja raamatute muretsemiseks. Ajakiri nim. oli "Nooruse Helinad" ja selle üks esimesi organiseerijaid oli Paul R u m m o.